

Motivatatie onderzoeken in Impact-cursus

Jeanine de Bruin en Marieke Hohnen

Tijdens de eerste module van de Impact cursus 'Van valorisatie tot realisatie' onderzoeken de deelnemers hun motivatie, ze denken na over met wie ze willen samenwerken en over hun uitdagingen. Dit zijn belangrijke stappen voor de opzet van een succesvol impact-project.

"Ik verzorg al jaren allerlei publiekslezingen en rondleidingen op mijn vakgebied en dat vind ik heel erg leuk, maar ik mis daarin structuur. Ik doe vooral iets wanneer ik word gevraagd, terwijl ik liever zelf de lijnen uitzet. Het lijkt me fijn om een strategie te formuleren zodat ik proactief word en focus kan aanbrengen. Ook doe ik het nu allemaal zelf; samenwerken met andere lijkt me leuker."

"Ik doe onderzoek naar de gezondheidsbevorderende maatregelen voor jongvolwassenen. Mijn resultaten zijn significant en ik kan het goed uitleggen aan collega's. Maar hoe kom ik in contact met de juiste beleidsmakers en overtuig ik ze van mijn inzichten zodat ik het gezondheidsbeleid een duwtje in de goede richting kan geven?"

Dit is het soort vragen waarmee onze deelnemers bij ons op de eerste cursusdag binnenkomen. De meesten zijn al serieus bezig met het maken van impact en ze zijn gemotiveerd om er nog meer van te maken.

Waarom meer impact?

Tijdens die eerste dag gaan we terug naar de basis en stellen de vraag: waarom wil je eigenlijk meer maatschappelijke impact? Globaal krijgen wij de volgende reacties:

1. Impact was oorspronkelijk de basis voor het onderzoek.
Het onderzoek zelf is vaak al toepassingsgericht, maar de onderzoeker is niet tevreden in hoeverre er gebruik wordt gemaakt van de resultaten. Ze willen dan bijvoorbeeld dat die als input dienen in richtlijnen voor medisch handelen of voor beleid.
2. Maatschappelijke verantwoordelijkheid
Veel onderzoekers vinden dat ze jarenlang gebruik mochten maken van overheidsgeld in willen graag iets terug doen voor de samenleving. Dan doen ze bijvoorbeeld mee publiekslezingen, of ze werken samen met belangenorganisaties.
3. Vergroten zichtbaarheid en netwerk
Onderzoekers die al allerlei verschillende maatschappelijke activiteiten ondernemen, missen soms de samenhang daarbinnen. Daardoor kunnen ze zich onvoldoende profileren met deze activiteiten.
4. Meer invloed

Sommige onderzoekers hebben tijdens hun loopbaan veel ervaring en kennis verzameld. Toch worden ze niet uitgenodigd op de plekken waar de belangrijke beslissingen op hun vakgebied worden genomen.

5. Belangrijk voor eigen waardes

Tijdens de eerste dag, denken de deelnemers na over welke waarden voor hen centraal staan in leven en werk. Werken aan maatschappelijke impact is voor hen een manier om vorm te geven aan waarden zoals nieuwsgierigheid, verantwoordelijkheid, betrouwbaarheid of plezier.

Waarom is het lastig?

Wat maakt eigenlijk dat hiervoor een cursus nodig is? Je zou toch zeggen dat de meeste onderzoekers slim genoeg zijn en zelf wel weten hoe ze dit moeten aanpakken? Daarvoor zijn grofweg twee hoofdoorzaken:

1. Het wetenschappelijke systeem.

Onderzoekers zijn afhankelijk van projectgebonden financiering, die vaak niet langer loopt dan vier jaar (de tijd van een promotieonderzoek). Onderzoekers moeten na die tijd door naar een volgend project en er is weinig of geen tijd beschikbaar om interessante resultaten een maatschappelijk vervolg te geven. Daarnaast is Impact nog altijd geen integraal onderdeel van de meeste onderzoeksprojecten; bij het studieontwerp is er meestal pas aan het einde aandacht voor de impact. Het is een 'toetje' dat niet echt hoort bij de hoofdmaaltijd van het onderzoek. Daardoor worden kansen gemist en is de onderzoeker tegen die tijd alweer op zoek naar het volgende project. Ook is het loopbaanperspectief voor onderzoekers die veel aan impact (willen) doen is nog steeds niet gunstig. Wetenschappelijke instellingen zien het als positief, maar ze moeten nog steeds net zoveel doen aan hun onderwijs, onderzoeks- en managementtaken en voor de artsen: hun patiëntenzorg. Er is weinig tastbare beloning of steun vanuit de faculteit voor onderzoekers die er veel tijd aan kwijt zijn.

2. De complexiteit van maatschappelijke problemen.

De maatschappelijke problemen die onze deelnemers graag willen helpen oplossen zijn ingewikkeld en hardnekkig. Meestal zijn er ook andere specialisten nodig en soms een ander soort kennis dan wetenschappelijke. De meeste onderzoekers zijn niet opgeleid om verschillende soorten kennis te integreren. Vanwege die complexiteit is een lange adem en doorlopende aandacht nodig en dat staat haaks op bovengenoemde projectmatige financiering. Daarnaast is voor het bereiken van maatschappelijke impact een ander soort aanpak nodig: het is vooral veel proberen, trial & error en ook een beetje durven 'klungelen'. Vooraf is namelijk slecht voorspelbaar welke aanpak het gewenste resultaat zal opleveren. Veel onderzoekers blijven liever langer analyseren dan dat ze 'zomaar' iets uitproberen.

Onze Impact-training speelt vooral in op de complexiteit van maatschappelijke problemen. We leren ze hoe ze verder kunnen, we stimuleren ze om actie te ondernemen en we zijn sparringpartner bij het nemen van de belangrijkste beslissingen. Met als resultaat veel mooie stappen richting impact in relatief korte tijd.